

ת"פ 44943/12/21 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 44943-12-21 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופט אלכס אחר	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ממיט טללה

פלוני ע"י ב"כ עו"ד שי לוי

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, כתב אישום מתוקן אשר הוגש בתאריך 23/1/22, בעבירות של אימים (5 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 תקיפת סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

בתאריך 27/2/22 התקיימה בפני ישיבת טיעונים לעונש, בראשיתה נשמעו דבריה של המתלוננת, הגב' פלונית, שהינה כאמור אשתו של הנאשם. המתלוננת ציינה כי נכון למועד הגשת התלונה והדיווח כך היה נכון להיעשות, שכן כוונתה הייתה להרתיע את הנאשם.

המתלוננת ציינה כי בני הזוג נשואים 37 שנים, הנאשם עובד במקום עבודה קבוע, הוא אדם אחראי ומסודר וברוב הגינותה ציינה כי לא יודעת כיצד ארעה ההתדרדרות למצב כפי שהתבטאה בעובדות כתב האישום המתוקן, עוד ציינה המתלוננת בהגינותה הרבה שהיא חושבת שכיום הנאשם הבין והפנים את מעשיו, וביקשה מבית המשפט להתחשב בו, שכן לדבריה, היא לא רוצה להרוס לו את החיים, ולא רוצה שבעקבות האירוע מושא הליך זה שלפני הוא יאבד את מקום עבודתו.

לאחר דברי המתלוננת טענו הצדדים לעונש, המאשימה ציינה כי לעמדתה מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאור העובדה שבין היתר הנאשם הורשע בעבירת אימים ב- 4 הזדמנויות שונות כפי שהדבר משתקף מכתב האישום המתוקן לצד עבירה של היזק לרכוש במזיד ותקיפת סתם של בן זוג.

כתימוכין לכך הפנתה המאשימה את בית המשפט לפסיקה אשר לעמדתה תומכת במתחם הענישה הנ"ל. זאת ועוד,

המאשימה טענה שעמדת המתלוננת כיום אינה חזות הכל ויש לקחת בחשבון את נסיבות ביצוע העבירות לרבות העובדה שהנאשם לא עבר הליך שיקומי כלשהו עד כה, כאשר הרקע למעשיו הוא שימוש באלכוהול.

בסופו של דבר, עתרה המאשימה להטלת ענישה ברף התחתון של המתחם, אך לא פחות מ- 10 חודשים בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

מנגד, ב"כ הנאשם, ביקש לאבחן במסגרת טיעוניו את הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה, וציין שהגם שאין חולק שמעשיו של הנאשם משפילים ופוגעניים, הרי שיש לאבחן מהמקרים שהוצגו ע"י המאשימה, מאחר והנאשם לא נקט באלימות קונקרטית כלפי המתלוננת, והעבירה המיוחסת לו של תקיפת בת זוג, הינה ברף הנמוך של החומרה. כך גם נטען ביחס לעבירות היזק הרכוש במזיד ולעניין עבירות האיומים נטען שהנאשם היה בגילופין תחת השפעת אלכוהול כפי שהדבר מתבטא בעובדות כתב האישום המתוקן, ולכן בנסיבות אלה, גם חומרת עבירות איומים ממוקמת ברף התחתון.

לדבריו, הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, כך גם פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר שהה במעצר בין התאריכים 18/12/21 ועד 21/12/21 ולאחר מועד זה שוחרר בתנאים מגבילים, בהם מעצר בית מלא, בו הוא נתון עד להיום.

ב"כ הנאשם ציין שבנסיבות עניין זה, כאשר על פי כל הפרמטרים ניתן לקבוע שאין המדובר בנאשם אלים ומסוכן, ולצד יתר נסיבותיו, אין מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, אלא להסתפק במקרה קונקרטי זה בענישה הצופה פני עתיד בלבד.

הנאשם בדברו לבית המשפט ציין כי מדובר במעידה ראשונה, הביע צער וחרטה על מעשיו ביקש סליחה מהמתלוננת ומילדיו.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בעניינו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר במעשים כעורים ובעבירת אלימות המופנית כלפי בן המשפחה, בתוך התא המשפחתי, פוגעת בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנה של המתלוננת, כך גם פוגעת בשלמות גופה. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלומה של המתלוננת, בזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי, וכמובן הצורך לשמור על שלווה ותחושת ביטחון בתוך התא המשפחתי ובתוך ביתה מבצרה. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרים. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

שמעתי את עמדת המתלוננת בפניי לפיה הם נשואים שנים רבות ואין היא מעוניינת שהנאשם יסתבך. עם זאת, בית המשפט המחוזי ציין בעפ"ג (חי') 39724-04-20 מדינת ישראל נ' מסרי:

"אשר לסליחת המתלוננת בבית משפט קמא, ובקשתה לשחרר את המשיב לאלתר, כי "יש לנו ילדים", דבריה כי זו פעם ראשונה שהוא מכה אותה, ולפני כן היה צועק בבית, וכי הוא מפרנס את המשפחה, באומרה "אנחנו בתקופת חירום ובלעדיו לא נוכל להסתדר", בית משפט קמא לא נתן דעתו לאפשרות כי דברי המתלוננת עשויים להיות נדבך נוסף בתופעה הקרויה "תסמונת האישה המוכה", המבקשת לשמור על התא המשפחתי ולהבטיח את קיומו."

למרבה הצער בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאלה המפורטות בכתב האישום. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בענישה מחמירה הנותנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנבו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בבני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול זעקה מרה, לימדה כי ממשות הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוגן וקרוביהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתית קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מיגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה מחמירה ובלתי מתפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה [...]. (פסקה 14).
דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביתר שאת."

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

ברע"פ 7660/19 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.11.19) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם לאחר שמיעת ראיות: איומים כלפי גרושתו וחברותיה ותקיפת בן זוג של אחת מהחברות, לאחר שלא הצליח ליצור קשר עם גרושתו, על מנת לתאם החזרת בתו הקטנה לרשותה. דובר באירוע יחיד, במבקש נעדר הרשעות קודמות, אשר נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

בעפ"ג (ח"י) 10803-06-14 פייבשנקו נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.7.14) - המערער הורשע בביצוע עבירות היזק בזדון ועבירה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל הגם שאינו בעל עבר פלילי.

ברע"פ 4265/15 **דדון נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.6.15) - המבקש הורשע בעבירות איומים ותקיפה סתם, נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי העבירות בוצעו על רקע אירוע אלים קודם של הנאשם כלפי המתלונן, תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם בעל עבר פלילי עשיר, נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים אשר לגביו נקבע כי חודש אחד מתוכו ירוצה במצטבר.

בעפ"ג 33615-05-13 **ג' (אסיר) נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.7.13) - המערער הורשע בעבירות תקיפה סתם- בן זוג וכן עבירת איומים. דובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר בין היתר בתחום האלימות במשפחה, אשר לא הורתע מריצוי מאסרים קודמים ותנאי תלוי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

ברור שלא ניתן ללמוד ממתחם העונש של מי שלחובתו הרשעות קודמות רבות ומרחפים מעליו מאסרים מותנים לבין מי שנעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה. כך גם לא ניתן ללמוד ממתחם העונש של כתבי אישום המתארים נסיבות חמורות בהרבה.

במקרה זה שבפניי, עובדות כתב האישום המתוקן מתארות התנהגות מכוערת ואלימה של הנאשם אשר אולי לא גרמה לחבלות אך יש בהן די בכדי לפצוע את הנפש ואת הגוף.

הנאשם איים על אשתו פעם אחר פעם, ולא חדל ממעשיו גם בנוכחות ילדם ואף באזני השוטרים. באחת מן הפעמים נאלצה המתלוננת להימלט מפני הנאשם ולנעול עצמה יחד עם בנה, עד להגעת השוטרים.

נסיבותיו של מקרה זה מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירה זה, נע בין מאסר לתקופה קצרה, דרך מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 12 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

למתחם זה ר' כאמור רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.5.16) - המערער הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו- 382(ב)(1) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולה היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלוך את חומרתם.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

טוענת המתלוננת שהנאשם אדם אחראי ומסודר ואיננה יודעת כיצד הגיעו למצב זה אך היא סבורה שהנאשם הפנים והבין את הפסול שבמעשיו.

אולם, כפי שתואר, מדובר במספר אירועים נפרדים שבהם הנאשם התנהל באופן אגרסיבי ונקט באלימות לאחר שצרך

משקאות אלכוהוליים, לא חדל ממעשיו והמשיך לאיים על המתלוננת גם לאחר ניסיונם של אחרים לעזור למתלוננת, לרבות הגעת שוטרים למקום.

תיאור זה יש בו כדי ללמד על אופיו האלים של הנאשם. כך גם ההגנה הדגישה שהעבירות בוצעו על רקע שתיית אלכוהול אך הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל שום טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, (11.10.2007) נקבע לעניין זה:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

עם זאת, מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, לא נגרמו למתלוננת חבלות והיא לא נזקקה לטיפול רפואי.

כך גם, יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר ובעיקר שחסך את העדת המתלוננת. כמו כן, אזקוף לזכותו את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות וזהו מעצרו הראשון.

הנאשם היה עצור למשך 3 ימים ומאז נתון במעצר בית מלא מזה כארבעה חודשים וסבורני שהיה בתקופה זו כדי להרתיע את הנאשם ולהמחיש לו את הפסול שבהתנהגותו. לאור עובדות אלה ונתוניו האישיים של הנאשם, אינני סבור שיש להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח בו יחשף לתרבות עבריינית ואין זה אינטרס הציבור.

עם זאת, לאור התקופה הקצרה בה שהה במעצר מאחורי סורג ובריח, ולאור קביעת עונש המאסר ככזה שיבוצע בעבודות שירות, לא מצאתי לנכון לנכות את תקופת המעצר מתקופת המאסר בה יישא הנאשם.

בשים לב לנתונים שפורטו, ולאור הישנות המקרים, מצאתי לנכון למקם את הנאשם באמצע המתחם אך לכיוון הרף התחתון ולהטיל על הנאשם תקופת מאסר קצרה אותה יישא בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מתאריך 09.02.22, לצד ענישה הצופה פני עתיד וכן הטלת סנקציה כלכלית.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות בתחנת משטרת חדרה. הנאשם יתייצב לתחילת ריצו

עבודות השירות במועד שייקבע לכך ע"י הממונה על עבודות השירות ובמועד זה יתייצב הנאשם בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, צומת מגידו, בסמוך לביס"ר מגידו וזאת לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירה שהורשע בה בתיק זה או כל עבירה מסוגאלימות גופנית פיזית או מילולית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

3. הנאשם ישא בפיצוי המתלוננת בסך של פיצוי בסך 1,500 ₪. יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וזאת באמצעות 5 תשלומים החל מיום 20/6/22 ובכל 20 לכל חודש עוקב שאחריו וזאת באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים מהיום להימנע מלעבור על עבירה של אלימות מילולית או פיזית, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, בהעדר הצדדים.